

— Glavni stan, kjer bo general Kuropatkin skupno z admiralom Aleksejevom, bo v Mukdenu.

London. Japonci so sklenili, da izvrše napad na Pekinško vojno cesto. Velike množice japonskega vojaštva so že šle iz Söula, da odrežejo Rusom zvezo z Vladivostokom.

Troški vojne.

Ruski državni svetnik je preračunal, da bo stala Rusijo sedanja vojna, ako bo trajala leto dni 11 milijard in 756 milijonov kron. Burska vojna je stala Angležko preko pet milijard.

Koliko stane mornarica.

Pariški list »Matin« je preračunal, koliko vrednost v novcih predstavljajo one ruske in japonske ladje, ki so se borile pred Port Arturjem. Vrednost samih vojnih ladij znaša 120 milijonov frankov, municija 19, topovi 22, premog 18, torpedi 8, hrana itd. 20 milijonov. Ako izračunimo vse to, tedaj dobimo velikansko svoto 1287 milijonov. Toliko so vredne te ladje, ki se danes ali jutri pogreznemo v morje.

Mnenje nemškega polkovnika.

Polkovnik Gätkke, ki je sotrudnik »Berliner Tagblatt« za vojaške stvari, izreka — na kratko povedano — tako le mnenje: Japonska naj ne stavlja svojih nad v eno odločilno veliko bitko v Mandžuriji, ampak bolj v žilavo obrambo korejskih tal, ki jih je zasela. Tako bi mogla vojno zavlačevati a med tem bi mogli nastati splošni zapletljaji, ki bi prisilili Rusijo, da sklene mir. Ako bo Rusija primorana pribojevati si Korejo, ne da je popred uničila japonsko vojsko na tleh Mandžurije, potem bo morala doposlati na bojišče še nadaljnjih čet vojaštva. Morda se bo hotela izogniti temu. Da bi pa Japonska mogla poraziti Rusijo v vztočni Aziji — na to ni niti misliti. Japonska bi bila morda že danes vesela, ako bi v plačilo za dosedanjí boj dobila le južno Korejo; ali pa bo v par mesecih primorana biti tega vesela.

Francoski glas o vojski.

Eden najboljših francoskih častnikov, ki je že pred meseci z gotovostjo napovedaval pretečo vojno in za časa boksarske vstaje na Kitajskem se mudil v Pekinu in potoval po Mandžuriji in Sibiriji, je objavil svoje misli glede rusko-japonske vojske. Po njegovem mnenju velika sibirsko-mandžurska železnica ni sedaj še daleko dovolj sposobna za večja vojaška podjetja na daljnem vzhodu. Zato bi bili v Petrogradu tudi še radi odložili vojsko. A da so Japonci šli v boj leta 1903, bi jim bila zmaga zagotovljena, da se

je pa vojna odložila do l. 1905, bi bila zmaga na strani Rusov. Kako se bodo pa zdaj stvari razvile, je negotovo. Ako so Japonci pametni, ne bodo šli iz Koreje, ki je gorata in po naravi utrjena, tako, da bi jim Rusi ne mogli do živlega. A njihovi prvi uspehi jih bodo upijanili, in njihova vojska bo šla v Mandžurijo. Pohod proti Harbinu bi jih pogubil, tam bi bilo treba razviti veliko vojno. Japonska armada pa nima večše komande; poveljniki umejo voditi polk, večjih oddelkov pa ne. Njihova konjica komaj obstoja.

Mutsu Hito, sedanji japonski cesar, se je rodil 22. nov. 1852 v Kyoto. Postave je krepke; rjave oči mu gledajo nekako trudno v svet; drži se vedno jako resno, nikdar se skoro ne zasmeje. Črna brada mu je nenavadno močnejša, kakor jo nosijo drugi Japonci. Lase nosi kratko ostrižene kakor njegovi vojaki. Cesar nastopa veličastno, toda primerno. Najrajši nosi vojaško obleko, ki mu tudi kaj lepo pristaja. Prsa mu krase samo en red. Oženil se je že v svojem šestnajstem letu. Cesarica nima nič otrok. Ima pa japonski cesar poleg cesarice še 12 žen, ki si jih je izbral iz najstarejših in najodličnejših rodov in po eno.

Državni zbor.

V torek, dne 8. marca se je po dolgem prestanku zopet otvoril državni zbor. Vse stranke se strinjajo v tem prepričanju, da bo njegov obstanek le kratek. Ministrski predsednik se je Nemcem nasprotno zavezal, da Slovanom, osobito Čehom in kakor njegovo postopanje kaže, tudi Slovencem ničesar ne da brez dovoljenja nemških narodnjakov. Čehi torej tudi ne nameravajo spremeniti svojega dozdajšnjega postopanja t. j. oni bodo še dalje vganjali obstrukcijo ter zadrževali obravnave v zbornici. Zato so že v današnji seji zahtevali dobesedno prebiranje doslih predlogov, kar je trajalo več ur. Dr. Körber je povedal v tej seji, da se je vojska vnela med Rusi in Japonci. Z obema državama je naša Avstro-Ogrska v prijateljskih zvezah, je dejal; zato pa tudi nobene ne podpira v tej vojski. Zastran vstanka v Macedoniji je povedal, da je zveza med Rusi in Avstro-Ogrsko stanovitna in upa, da se bo tam deli zopet napravil mir. O notranjih avstrijskih razmerah je govoril, da bi bilo želeli, da se stranke pomirijo in tako ostane naša država močna. Glede trgovinskih poglob z drugimi državami je omenjal, da je ta stvar sicer težka, ker vsaka država brani in varuje svoje koristi; vendar je obljubil, da se ne bo nobena pogodba sklenila, ki bi bila Avstriji v škodo.

Italijanom je obljubil posebno pravoslovno visoko šolo v Roveredu. Lahko hočejo imeti svoje visoke šole v Trstu. Vlada si je zato izbrala čisto laško mesto na južnem Tirolskem, da se ne bo bati narodnostnih preprirov, kakršni so bili dozdaj v Inomostu med Lahi in Nemci. — Med govorom dr. Körberja so deloma kričali Vsenemci ter svetovali minist. predsedniku v svoji zagrizeni surovosti, naj vzame palico in nabije Čeha. Ko je nehal dr. Körber svoj govor, predlagal dr. Kramar v imenu Mladočehov, naj sklene zbornica, da se dene na dnevni red prihodnje seje kot prva točka: razgovor o govoru dr. Körberja. Zbornični predsednik grof Vetter je postavil kot prvo točko: posvetovanje o dovolitvi vojaških novincev. Zraven tega je ostalo od predbožičnega zborovanja nerešenih 136 nujnih predlogov in se jih je danes vložilo zopet ogromno število. Nujni predlogi se morajo po opravljenem redu rešiti prej kakor katera-koli druga zadeva. Ni torej misliti na to, da pride do rednega posvetovanja. Najbrž si bo vlada pomagala s § 14. ter si sama dala dovoljenje, da sme vojaške novince poklicati pod puško. Omeniti se mora, da so Vsenemci dr. Kramara grdo napadali, ko je svoj predlog vtemeljeval. Tudi predsednik mu je veleval, naj stavi samo predlog, ne pa da bi imel daljši govor. Dr. Kramar: »Bil sem sam zbornični predsednik in mi je dovolj znano, kaj smem govoriti.« Sicer se je sprejel njegov predlog. Vitez Berks je v družbi ostalih štajerskih državnih poslancev vložil več interpelacij, med drugimi zastran nepostavne občinske volitve v Vojniku in šolske stavbe v celjski okolici. — Predno se je seja začela, se je predsednik spominjal nekaterih državnih poslancev, ki so umrli od božičnih praznikov sem. Obljubo so storili nekateri na novo izvoljeni poslanci. Mladočehi so pri teh volitvah izgubili dva glasova. Ko je bil poklican, da napravi obljubo grof Sternberg, ki je vse nasprotno stranke, med njimi tudi Mladočeha premagal pri svoji izvolitvi, so se oči vseh poslancev v njega uprle. Na Českem niso vsi volilci zadovoljni s postopanjem Mladočehov.

Politični ogled.

Kranjsko. Ker je dosedanjí poslanec gorenjskih okrajev Kranj—Tržič—Škofja Loka dr. Brejce odložil mandat in se šel na Koroško boriti za slovenske pravice, je razpisana nova volitev dežel. poslanca. Katoliško narodna stranka kandidira na to mesto Franceta Demšarja, župana v Selcih, ki bo gotovo sijajno zmagal. Liberalci še niso postavili

Listek.

Občinska seja.

(Napisal Iv. Baloh.)

Plavški Rovt je velika podobčina. Ima svojega podžupana in štiri svetovalce. Toda Rovtarji so hoteli biti popolnoma neodvisni od občine, deloma, ker so bili od prave občine precej oddaljeni, deloma pa tudi, ker so imeli popolnoma svojo upravo ter se kot precej premožni kmetje niso hoteli občini pokoriti.

Od okrajnega glavarstva prišel je ukaz na vse občine in podobčine, da mora vsaka imeti svojega nočnega čuvaja. Storilo se je precej tatvin in tudi precej požarov, zato je smatralo okrajno glavarstvo, da je nujno potrebno nastavití povsodi nočne čuvaje, kjer jih še ni.

Tisti litografrani ukaz, ki je velel, da se ima takoj nastavití nočni čuvaj, če ga še ni, je dobil tudi podžupan v Plavškem Rovtu. Ne smemo mu šteti v zlo, če tistega pisma ni takoj odprl. On je dejal, da vsa svoja pisma, katerih itak ni bilo veliko, prebere še le v nedeljo, ko ima čedne roke.

Podžupan, ali recimo mu župan, ker so ga tako nazivali svetovalci in je tako nazi-

vanje tudi sam najrajši slisal, je prebral torej še le prihodnjo nedeljo ukaz c. kr. okrajnega poglavarstva, odložil očala in vzdihnil:

»Še tega treba! Imamo tako drugih sitnosti zadosti. Pa kdo bo sedaj seje skliceval, ko imamo vsi toliko dela! Gospodje si vedno kaj neumnega izmislijo, seveda ker imajo čas. Ne bo nič, kdo bo še to plačeval, saj so že davki tako veliki.«

Tako je modroval župan Miha, toda v srcu je mislil vse drugače. Gospod okrajni glavar je večkrat prišel v Plavški Rovt na lov, in ker tam v hribih ni bilo nobene gostilne, se je vedno odpočil pri županu Mihi, njegovi boljši polovici je stisnil pri odhodu kako kronico, gospodu županu pa dal večsah okusiti, kakšne so buteljke. Na ta način je prišel župan Miha v nekako odvisnost od glavarja, tako da mu je moral skoraj vse ustreči, da ne bi prišel pri njem v nemilost.

In tako je bilo tudi sedaj pri tem ukazu. Res je, da on sam sicer ni imel odločevati, ker je bilo treba sklicati sejo, ali končno je navadno vedno županova obveljala.

Tako je bilo tudi sedaj. V besedah je bil sicer proti tej novotariji, toda v srcu je že v naprej vedel, da bo dovolil on in ves občinski odbor to, kar okraj. glavarstvo želi.

V občinskem odboru so sedeli štirje svetovalci: Zlan, Tomaževc, Barakar in Fir-

tahar Francelj. Prvi trije so imeli imena od svoje rojstne hiše, zadnjega se je pa vedno še držalo njegovo krstno ime. Kaj je bilo temo vzrok, tega nobeden ne ve, pač pa je bila resnica, da je bil Firtahov Francelj duševno daleko nad drugimi. Bil je pri vojaki in tam prišel do četovodje, bival je več let v Nemcih ter se precej privadil nemškemu jeziku v govoru in pisavi. Zato je igral v občinskem odboru nekako vodilno ulogo.

To seveda županu Mihi ni bilo po volji. Toda, kaj je hotel? Če je prišlo kako nemško pismo s tistimi čudnimi pokončnimi črkami, je župan Miha nekaj časa gledal in študiral, toda nazadnje je pa le poslal pismo Firtahovemu Francelju, naj še on prebere, kaj je notri.

Ni rad storil tega župan Miha, ker Firtahov Francelj ni bil njegov prijatelj, ampak njegov sovražnik. In to ga je posebno bolelo. Nič mu ni storil, ampak vse, kar je župan Miha predlagal, vse je Firtahov Francelj pobil. Župan Miha ni bil govornik, njegovemu sovražniku je pa dobro tekel jezik, in to je večsah premotilo celo njegove prijatelje, da so proti županu glasovali.

Zakaj je bilo tako, to je bila uganjka, ali ljudje so govorili, da bi bil Francelj sam rad župan, če bi imel nekoliko več pod palcem.

nobenega kandidata in ga najbrže tudi ne bodo, ker bi se borili brez upa zmage.

Koroško. V volilnem okraju Trbiž—Podkloster bo dne 27. marca nadomestna volitev deželnega poslanca. Slovenci prirejajo pridno shode, na katerih so proglasili za kandidata poslanca Grafenauerja. Ako bo zmagal, odloži svoj dosednji mandat na korist neustrašenega doktorja Brejca.

Srbija in Bulgarija. Srbski visokošolci so te dni prisli v Zofijo, glavno mesto Bulgarije, da se posvetujejo z bulgarskimi tovariši o skupnih balkanskih razmerah. Zofijsko prebivalstvo jih je z velikim navdušenjem sprejelo. Navdušeno so sklenili obojni delovati na gospodarsko in politično združenje Srbije, Bulgarije in Macedonije. Z veseljem opazujemo to gibanje med jugoslovansko mladino, ker le tedaj se bodo Jugoslovani mogli uspešno boriti proti tolikim sovražnikom, ako bodo vsi združeni.

Dopisi.

Iz Novecerkve v Haložah. Ptujski Nemci in nemškutarji so vedno takrat naši prijatelji, kadar nas potrebujejo. Ker se bodo namreč prihodnji teden vršile volitve v ptujski okrajni zastop, katerega bi radi nemškutarji dobili v svoje roke, začeli so zopet okoli nas laziti ter nam vsiljevati svojega lažnjivega in nemškutarskega »Štajerca«. Pošiljajo nam ta list zastoni, to pa ne morda iz ljubezni do nas kmetov, ampak zato, da bi nas vjeli v svoje nemškutarske zanjke. Pa ne bo slo! Predobro poznamo hinavstvo in sleparstvo »Štajerca« in njegovih nemškutarskih privržencev. »Štajerc« kvasi in in laže v svojem zadnjem listu, da naši ptujski narodnjaki nimajo srca za nas kmete. No, povejte nam, vi ptujski Nemci in nemškutarji, ali imate vi srce za slovenskega kmeta? Kakšno srce imate vi za slovenskega kmeta, pokazalo se je pred dvema letoma, ko ste nam polovico od državne podpore, ki je bila prvotno edino nam Haložanom določena, odjedli. In ravno župan Ornič, katerega »Štajerc« vedno v deveta nebesa povzdiguje, je bil prvi, ki je prosil, da se polovica navedene podpore revnim Haložanom odvzame in da premožnim Ptujčanom. In take ljudi si upa »Štajerc« imenovati prijatelje slovenskega kmeta. Poznamo vas prav dobro, vi Nemci in nemškutarji okrog »Štajerca«, ponemčili bi nas radi in zato vedno kričite o potrebi nemških sol. Mi smo pa mnenja, da se brez nemškega jezika da tudi živeti in ne razu-

Torej župan ja dobil ukaz in sklicati je bilo treba občinsko sejo. To se je vršilo zelo enostavno. Poslužil se je svojega pastirja. V tistem tednu je bil slučajno praznik, zato je župan sklical sejo na njegov predvečer. Poslal je torej svojega pastirja Joza, da je šel k Zlanu, Barakarju, Tomaževcu in Firtahovemu Franceljnu ter naznanil, da imajo občinski možje priti k županu v sredo pred praznikom zvečer. Joz je bil že navajen tega. Šel je v vse štiri hiše občinskih svetovalcev, vstopil na prag in zaklical: »He, ali je kdo v hiši?« In če se je kdo oglašil, mu je rekel: »Naš oče so rekli, naj pridejo oče v sredo večer gori.« To je zadostovalo. Če se pa ni nikdo oglašil, je pa naročil sosedu.

Tako uradno obvestilo je zadostovalo, da so vsi občinski svetovalci vedeli, da bo seja.

Prišla je sredo.

Ženske so pospravljale doma, ker se je bližal praznik, možje so pa na polju hiteli nakladati seno na vozove, ker se je že mrzilo.

Prišel je večer in navada je bila taka, da so se občinski možje zbrali še le po Ave Mariji.

Ko je torej odzvonilo v zvoniku, tedaj je župan Miha pobrisal mizo v kotu, pripravil polo papirja, črnilo in pero.

memo, zakaj bi se ravno mi Slovenci morali učiti nemški. Mi ne živimo od ptujskih Nemcev, pač pa živi večina Nemcev od nas. Zato pa mislimo, da bi bilo pravičnejše, da se uče Nemci slovenski, ako hočejo od Slovencev živeti.

Iz braslovške okolice. Več tukajšnjih gospodarjev je že dalje časa gojilo misel, da bi sosedje iz ene vasi in še iz drugih nekaj prijateljev povabili na domačo veselico in zabavo in to že v jeseni. A ker pa takrat kmetom ne dostaja mnogo časa, so zato na zimski čas odložili. Namen teh veselice pa je, med sosedje še bolj pristrčno prijateljstvo utrditi in narodno zavest vzbujati. Prva taka veselica je bila pri spoštovanem gospodarju g. J. Babiču p. d. Papež v Parizljah meseca novembra l. l. Druga pa je bila v nedeljo, dne 14. febr. po popoldanski službi božji v Polčah pri domoljubnem gospodarju gosp. J. Cizej p. d. Slokan.

Ob določeni uri so bili vsi prostori napolnjeni domačih in nekaj tujih vaščanov. Najprej si družba izvoli svojega »Kučegazda«, kateri ima nalogo skrbeti za red. Potem so se začele razne napitnice in navdušeni govori in sicer: »O koristi branja dobrih knjig in časopisov«, »O dobri vzgoji otrok«, o geslu »Svoji k svojim«. Vmes pa so se pele narodne in navduševalne pesmi, kakor: »Slovenec sem«, »Pobratimija«, »Hej Slovani« itd. Rad bi videl, da bi vi sami slišali naše »Demostene«. Jaz sam bi ne bil verjel, da imamo med kmeti take govorniške moči. Pa tudi naše mlade vrle gospodinje in matere so nastopale polne narodnega ponosa. Pa ne mislite, da je bila naša družba taka kakor se nahajajo po žganjarskih beznicah. Tukaj ni bilo slišati ne kletvice ne kvantanja, ampak vse pošteno in v lepem redu. Še to vam moram povedati, da je tukaj v Polčah vsaka hiša na svoj časopis naročena, nekatere tudi na dva in celo tri. To pa je zasluga narodnjaka g. J. Omladič-a. Da pa nobenega »Štajerca« nimamo, je samo ob sebi umevno!

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Občni zbor moške in ženske podružnice »družbe sv. Cirila in Metoda« za Maribor in okolico bode prih. sredo, dne 16. marca ob 8. zvečer v restavraciji mariborskega »Narodnega doma«. Vspored običajen: poročilo načelstva, volitve novega odbora, prosti

Ura je odbila že osem, a k seji ni bilo še nikogar. Tedaj priteče Barakarjevo dekle ter pravi:

»Naš oče so šli na semenj, pa so rekli, da naj sporočimo, če jih do osmih ne bo, da jih ni treba čakati.«

»Je že dobro«, je rekel Miha, dekle pa je steklo iz hiše.

»Škoda, da ga ni«, dejal je sam zase Miha, »z menoj bi potegnil.«

Ko je ravno oče župan luč prižgal, tedaj sta stopila v sobo Zlan in Tomaževc. Ta dva sta navadno vedno skupaj prišla, ker sta bila sosed.

Kadar je bila občinska seja, tedaj se navadno niso pozdravili občinski odborniki, ampak kar uradno so se vsedli za mizo. In tako je bilo tudi danes.

Zlan se je stisnil v kot, Tomaževc je pa vzel pipo iz žepa ter jo prižgal. Prvi je bil tihe in mirne narave, ki bi rad storil vsem ljudem dobro, zato ni maral za prepir, ampak se je vedno z županom strinjal. Tomaževc je pa že malo po svetu hodil in po rudnikih delal, zato mu je govorica gladkejša tekla.

»Ti, Miha«, je vprašal Tomaževc župana, »koliko si že dal za ta-le pisalnik?«

(Konec prida.)

nasveti. Želeti je prav obilne vdeležke vseh udov. Posebna vabila se ne bodo razpošiljala; s tem poročilom ste vsi prijatelji in podporniki prekornostne družbe iskreno povabljeni.

Naznanilo. Volilni možje kmetskih občin naj pridejo na dan volitve za okrajni zastop (17. marca t. l.) najmanj pol ure pred začetkom v Narodni dom zaradi pogovora glede volilne komisije itd. — V Ptuj, dne 9. marca 1904. — Odbor političn. društva »Pozor.«

S šole. Kot nadučiteljica sta nameščena: Fran Lorber od Sv. Florjana pri Rogatcu na šoli v Braslovčah in Ivan Jezovšek, učitelj pri Sv. Lovrencu nad Prožinom na isti šoli. Stalne učiteljice so postale: pri Sv. Jederti nad Laskim ondodna začasna učiteljica Ljudmila Gomilšek, v Libojah učiteljica iz Rečice Ljudmila Božič, v Dobovi pa ondodni začasni učiteljici Terezija Požar in Friderika Zechner. Učiteljica za ženska ročna dela pri Sv. Pavlu v Sav. dolini je postala učiteljica soproga Marija Pečar. Možitev se je dovolila učiteljici Mariji Brinšek, roj. Delakorda pri Št. Janžu na Drav. polju z ondodnim učiteljem Petrom Loparnikom ter Mariji Zupančič v Šmarju pri Jelšah z ondodnim učiteljem in županom Fr. Ferlincem.

Mariborske novice. Okrožna sodnija išče s tiralnico 28letnega Friderika Hauser, rojenega v Ptuj, ki ima razne pregrehe na vesti. — Minoli teden je obsodilo okrožno sodišče 35letnega delavca Jakoba Sekan iz Brega pri Ptuj zaradi tatvine na 8 mesecev težke ječe. Po dosluženi kazni se odda v prisilno delavnico. Sekan je že 52krat predkaznovan in sicer je že sedel vsega skupaj 5 let in 7 dni. No, mož se ni preveč star in se še lahko poboljša. — V gostilni »pri zlatem konju« so prijeli nekega Alfreda Bärta iz Nemčije, ker je prigraviral dva fanta, naj stopita k vojakom v tujo državo. — V Mariboru so prijeli minoli teden nekega Jož. Meinhardt, ki je vkradel iz lurske kapelice v frančiškanski cerkvi v Gradcu brilantni križ vreden okoli 2000 kron. Hotel ga je tukajšnjemu juvelirju Ilgerju prodati. Temu se je pa zdelo sumljivo, odkod ima mož križ ter ga je javil policiji, ki ga je vtaknila v luknjo. Istočasno so prijeli tudi tri njegove tovariše.

Nerazumljiv napis! V Mariboru je na nekih durih ta napis: »Vhod v zdravni štacuni.« Opazovali smo nekega kmeta in njegovo ženo, ki sta ta napis brala, brala pa ne razumela. Nazadnje je kmet zmajal z glavo in rekel: »Pojdiva.« Zakaj ljudje ne naredijo rajši japonski napis, ker bi ga ljudje ravno tako razumeli, kakor tega.

Mariborske porotne obravnave. Kakor smo poročali, ubil je dne 6. januarja t. l. delavec Anton Glavič iz Pekar pri Mariboru Janeza Novak, železniskega delavca iz Maribora zaradi ljubosumnosti. V pondeljek se je vršila radi tega obravnava pred mariborskimi porotniki in je bil Glavič obsojen na štiri leta težkega zapor, poostrenega z mesečnim postom in temnim zaporom na 6. januarja vsakega leta. — V terek je bil obsojen 25 letni mizarški pomočnik Anton Juhart iz Stare vasi okraj Ptuj, na štiri leta težke ječe, poostrene s postom, trdim ležiščem in temnico 26. dan vsakega meseca. Juhart je z nožem zaklal, kakor smo takrat poročali, v Št. Janžu na Drav. polju pijonirja Ekarta.

Sadje in vinorejski tečaj za učitelje v Mariboru. V ta tečaj je ces. kr. deželni šolski svet poklical sledeče učitelje iz Spod. Štajerja: K. Pestevšek v Slivnici pri Mariboru, P. Pavlin iz Št. Petra pri Mariboru, A. Godec iz Lembaha, J. Rajšp iz Ormoža, L. Černež iz Griž pri Celju, J. Čuček iz Št. Ruperta v Slov. gor., T. Weinhard iz Dornove, J. Žihar iz Vurberga, K. Pertl iz Kapele pri Radgoni, J. Kit iz Sv. Križa pri Slatini, J. Kavčič iz